האיש שהטיל ביצים

ארצות ערב

חי פעם חוטב עצים. מדי יום הלך ליער, חטב עצים ומכר אותם בעיר. כך פרנס את אשתו ואת שבעת הילדים שלו.
יום אחד רוח חזקה באה לקראת הערב ופיזרה את ערמת העצים שחטב באותו יום.
"כנראה לא ארוויח היום" אמר לעצמו חוטב העצים "אבל אחטוב עוד לפחות עץ קטן אחד ואוציא אותו עם השורשים."
הוא מצא עץ מתאים, אבל תוך כדי עבודה הגרזן פגע המשהו קשה. האיש חפר בידיו ומצא כד. כשהרים את המכסה ראה שהכד מלא מטבעות זהב.
איש נבון וזהיר היה חוטב העצים. "אם אביא את הזהב הביתה" חשב "אצטרך לספר לאישה ולילדים ואלה בוודאי יספרו לאחרים. אם השמועה תגיע לראש הכפר הוא יאסור אותי וייקח ממני את הזהב, ואם לא הוא, אז ראש המחוז. מוטב לנהוג אחרת."

הוא חפר באדמה, הסתיר את הכד ולקח ממנו רק מטבעות אחדות. עם אלה יצא לשוק, קנה כמו בכל יום עבודה קמח, שמן וירקות, אבל לא יותר מאשר בדרך כלל. בבית נתן לאשתו את

כל מה שקנה ונשכב במיטה. לאישה אמר שהוא עייף מעבודה ברוח החזקה ומרגיש קצת חולה.
כשהאישה נכנסה לחדר ראתה שבעלה שוכב מכוסה בשמיכה עבה ונאנח קשות מכאבים.
"מה קרה?" שאלה.
"בטני כואבת נורא וכך גם הגב " אמר בעלה.
ופתאום צעק "אא-א, אא-א!"
הוא שם את ידו על הבטן, התנפח וצעק ומיד הוציא את ידו מתחת לשמיכה ו.. הושיט לאשתו ביצה.
האישה הניפה את ידיה בבהלה, לקחה את הביצה החמה מידו של בעלה וקראה:
"ביצה?! איך זה! איך ייתכן שגבר יטיל כמו תרנגולת!"
הבעל המשיך להיאנח ולצעוק ושוב הוציא ומסר לאישה ביצה שנייה. היא נשכבה על המיטה ליד בעלה בלי שיכלה להוציא מילה.
"את – האישה שלי ואם ילדיי" שמעה את קול בעלה "חיינו ביחד יותר מעשרים שנה. תבטיחי לי שלא תספרי אף פעם ולאף אחד מה שקרה כאן?"
היא נשבעה לא לספר.

האיש נאנח שוב, הוציא ביצה שלישית ונתן לאשתו.
עוד באותו היום באה אמא של האישה כדי לבקר את בתה ואת נכדיה. היא הופתעה כשראתה שהבת שתקה בצורה לא רגילה והבינה שמשהו מטריד אותה.
"קרה משהו?" שאלה האישה הזקנה.
"לא, הכל בסדר" ענתה הבת אחרי שתיקה קצרה.
"אולי בעלך פגע בך?" האם המשיכה לשאול.
אך הבת רק נאנחה קשות ולא אמרה דבר.
"האם אני אמא שלך או לאו" התחילה לכעוס הזקנה "למה לא תספרי מה קרה?"
"כי זאת צרה, צרה גדולה, אמא!" התחילה הבת לבכות "בעלי חולה קשה. הוא התחיל להטיל ביצים כמו תרנגולת! שמעת פעם על דבר כזה? אני נשבעת באללה! הוא ממש מולי הטיל שלוש ביצים, בעצמי לקחתי אותן מידיו. תארי לעצמך – הן היו עוד חמות!"
החותנת לא חיבבה במיוחד את חתנה. היא אמרה לבתה "באתי לבקר אותך ולראות את הילדים. אך אחרי מה שקרה אינני רוצה יותר לראות את בעלך. איזה אסון! גבר מטיל

ביצים!"
החותנת גרה עם בנה ועם אשתו. כשחזרה הביתה התחילה להתנהג כאילו טרודה מאוד, להיאנח קשות ולומר "אלוהים אדירים! וי לנו! רק שאסוננו לא ייוודע!"
הבן התרשם קשה מהתנהגות האם והתחיל לחקור אותה. ולזה היא רק חיכתה!
"אינני יודעת מה לעשות, בני! היום הלכתי לבקר את אחותך וראיתי איך בעלה.."
היא השתתקה וזרקה על בנה מבט רב-משמעות, כדי לעורר את סקרנותו.
"שם משהו לא כל כך טוב?"
"לא טוב, אתה אומר? ואיך לא טוב! בעלה של בתי חולה במחלה כזו שעוד אף פעם לא ידעתי עליה. רק תבין – הוא מטיל ביצים כמו תרנגולת."
הבן נבהל וקרא "זה לא יתכן, אמא! זה לא קורה! גבר לא יכול להטיל ביצים!"
אך האם נשבעה שהחתן שלה הטיל שבע ביצים ממש מול עיניה.
כעבור יום הגיס של חוטב העצים הלך להסתפר. במספרה הוא פגש חברים אחדים.
"האם תאמינו אם אגיד לכם שגבר אחד מטיל ביצים?"
"בוודאי שלא נאמין. למה שנאמין לשטויות כאלה?"
"אך אתם! ואני מכיר אדם שהטיל כבר עשר ביצים" הגיס התבייש לנקוב בשמות.
אבל הספר בתורו סיפר לשכנו בעל המכולת על כך ששמע כי גבר אחד הטיל ארבעים ביצים.
"מקרה בלתי רגיל כזה באזורינו" הוסיף ",עוד לא קרה אף פעם."
בעל המכולת סיפר את מה ששמע מהספר לחברו הטוב, השוטר העירוני. בסיפורו של בעל המכולת מספר הביצים עלה כבר לשבעים.
בבוקר, כאשר הווזיר הגיע לארמון, השוטר סיפר לו שבעיר שלהם חי גבר שלבדו הטיל מאה ביצים. הווזיר הגיע לסולטאן וסיפר על מה ששמע מהשוטר, אבל אז הסולטאן וקרא בכעס "אתה הווזיר של הממלכה שלנו! איך תוכל להאמין לשמועות כאלה ועוד לספר לי אותם? תתבייש!"
כדי להבטיח, פעם לתמיד, שסיפורים שהם המצאות בטלות לא יתפשטו בארץ, הסולטאן

ציווה לקרוא לפניו את השוטר העירוני. זה הופיע לפני הסולטאן, נשק אדמה שלרגלי השליט והסביר שכל זה שמע מבעל המכולת... הביאו את בעל המכולת וזה הסתמך על הספר. כשהביאו את הספר זה הצביע על הגיס של חוטב העצים, הגיס על אמו, וזו הודתה כי שמעה את הדבר מבתה. בסוף הביאו לסולטאן את חוטב העצים.

חוטב העצים הופיע לפני הסולטאן ונשק את האדמה.

"אמרו לנו שאתה הוא האיש שהטיל מאה

ביצים?"

חוטב העצים התחיל לצחוק וענה:

"מאה ביצים? מי יכול להמציא דבר כזה. הו אדוני, השליט הגדול, האם גבר יכול להטיל ביצה?"

וחוטב העצים סיפר לסולטאן איך מצא כד עם מטבעות זהב, איך פחד שאשתו תספר על כך ושראש הכפר ייקח לו את האוצר, ואיך העמיד פנים לפני אשתו כאילו הוא מטיל שלוש ביצים. הוא רצה להיות בטוח שהאישה תוכל לשמור סוד. אך האישה לא התאפקה וסיפרה למישהו על המקרה. בסופו של הדבר השמועה הגיעה עד הסולטאן ובדרך מספר הביצים עלה עד מאה.

הסולטאן שיבח את חכמתו ותושיעתו של חוטב העצים. הוא צחק ואמר:

"אתה איש חכם, נבון ובעל הומור. לך ליער, תוציא את האוצר מהמסתור ותהנה ממנו. אני אבטיח שאיש לא יטריד אותך."